

ГОЛОС ОПІЛЛЯ

У процесі виробництва фахівці своєї справи дотримуються високих стандартів якості, а широкий асортимент виробів здатен задовольнити попит найвибагливіших покупців.

Стор. 2

Читайте
в номері

ТЕМА НОМЕРА

ВМОТИВОВАНІ ЗАХИЩАТИ УКРАЇНУ

Немало наших краян за покликком серця пішли захищати рідну землю від ворожої навали. Серед них - Михайло ТЕРЛЕЦЬКИЙ, житель села Верхня Липиця. Здобувши вчительський фах в Івано-Франківському коледжі фізичного виховання, Михайло Богданович 10 років працював за спеціальністю в Добринівській ЗОШ, створив сім'ю. Із часом освоїв ще й іншу спеціальність - будівельника, заробляючи на хліб насущний спершу за кордоном, а відтак - в Україні, вже маючи свою бригаду.

Однак кривава війна, розв'язана росією, докорінно змінила життя мільйонів українців, несучи смерть, біль та руїну. Тож, обов'язок кожного свідомого чоловіка-громадянина нашої країни стати в стрій Захисників та дати гідну відсіч загарбникам, щоб вони більше ніколи не зазіхали на суверенну незалежну державу.

неності у запеклій боротьбі з окупантами. В їхньому взводі воювали чоловіки з різних регіонів - приміром з із м. Одеси, Миколаєва, з них 40% - працівники поліції, серед них були навіть полковники, майори, а 60% - звичайний простий народ: столяри, будівельники... У суворих фронтних буднях вони настільки здружилися, що стали один для одного навіть більше, ніж сім'я.

- Відчувати поруч себе надійне плече бойового побратима - це на війні дуже важливо, бо в умовах постійної смертельної небезпеки мають бути впевненість, довіра між військами, взаємодопомога, - зауважує Михайло Богданович.

Завдання штурмовиків було закріпитися на бойовій позиції, зробити свою роботу, проклавши шлях ЗСУ. Бувало, що впродовж дня штурмовики "Люті" навіть тричі брали участь у боях із ворогом.

- Там, де відбувається вогневий контакт, немає нікого з цивільного населення. Навкруги -

Свій громадянський обов'язок перед Батьківщиною вирішив виконати і Михайло Терлецький. Душа боліла від втрати багатьох своїх друзів, знайомих на війні... І коли почалося формування штурмової бригади "Лють" Національної поліції України, чоловік спробував вступити до лав штурмовиків. Для цього успішно пройшов психологічне тестування, фізичну підготовку, медичний огляд. Двомісячне навчання і бойове злагодження забезпечили належну підготовку військових для виконання бойових завдань. "Із різною зброяю я був "на ти", тактика, нічні виходи тощо - нас готували дуже серйозно", - пригадує військовослужбовець.

Відтак десь зі середини червня ц.р. бійців спрямували у Донецьку область. Попервах відбувалася адаптація до фронтних умов. Адже ніхто з них тоді не знав, чи зможе себе перебороти психологічно, перебуваючи "на нулі" під постійними обстрілами та бачачи весь жах війни власними очима, - тіла загиблих, випалену вогнем снарядів землю навколо... Та усвідомлення того, що ти прийшов виконати завдання й іншої дороги, окрім, як іти вперед, немає, - додавало сил і впев-

лише руїни. Все, що я там бачив із живого, це три котики. Земля вигоріла. Багато трупів москалів чи їх останків, - говорить Михайло Терлецький.

5 серпня боєць отримав дуже серйозну контузію, та невдовзі, трохи підлікувавшись, знову став у стрій. А 28 серпня, під час виконання команди "На штурм!" у районі Кліщівки під Бахмутом, коли почався вогневий контакт із росіянами, отримав кульове поранення в голову. Цей епізод добре закарбувався в пам'яті воїна. Від раптового удару він вклякнув на землю, а відтак під впливом адреналіну підвівся і знову пішов вперед. Та позаду був товариш, який побачив, що в Михайла вся броня в крові, тож відтягнув його в сторону. Ворожа куля пробила шолом, розсікла голову.

→ Стор. 4

ПАМ'ЯТЬ БУДЬМО ГІДНИМИ
ПОДВИГУ НАШИХ ГЕРОЇВ

Навіки в пам'яті народній - ця відома багатьом фраза нині набула особливого значення й актуальності, бо уособлює нашу шану і вдячність Героям України, які віддали життя за те, щоб Україна була вільною від московської орди, а ми з вами і прийдешні покоління жили під мирним небом на рідній, на своїй землі. Днями на Рогатинщині, в м. Рогатині та с.Верхня Липиця, відкрили меморіальні дошки нашим землякам - мужнім та хоробрим воїнам, котрі полягли на полі бою з окупантами, залишивши після себе гідний для наслідування приклад справжнього українця - громадянина вільної держави, патріота.

Минулого тижня, 17 листопада, у Рогатинському ліцеї №1 відкрито пам'ятні дошки колишнім випускникам цього закладу освіти - Івану Югану, Богдану Лещишину, Юрію Іванціву, Віктору Головльову, які героїчно загинули, захищаючи Україну від російської агресії. Почесне право зняти синьо-жовті стяги з дошок пам'яті кожного з бійців надали рідним загиблих на війні військовослужбовців. Відтак чин освячення меморіальних дошок здійснили духовні отці: декан Рогатинський УГКЦ о.Дмитро Бігун, декан Рогатинський ПЦУ

земляків воюють, багато поранених, скалічених. Я вірю, що прийде Перемога, ми переможемо. Але загиблі Герої вже ніколи не обіймуть свої родини. Вічна пам'ять полеглим Захисникам, слава Україні!", - сказав міський голова С.Насалик.

Щиру вдячність за достойне пошанування їхніх рідних висловили син Івана Югана - Василь Юган, дружина Богдана Лещишина - Марія Лещишин, мати Віктора Головльова - Галина Головльова. До "Стіни пам'яті" з чотирма меморіальними дошками покладено квіти та запалені лампадки. Із уст учнів ліцею зворушливо прозвучали розповіді про кожного Захисника, художні номери, сповнені любові до рідної країни, гордості за її краших із краших Синів.

митрофорний протоієрей о.Володимир Гривнак, священик УГКЦ о.Василь Бояновський. Під час віча-реквієму виступили: директор Рогатинського ліцею №1 Мирослава Генега, міський голова Рогатина Сергій Насалик, депутат обласної ради Ігор Тринів, в.о. начальника ТЦК та СП №4 майор Валерій Колібка.

"Ми платимо надзвичайно велику ціну за Незалежність. Покоління українців боролися за волю нашого народу. І сьогодні ворог прийшов до нас, щоб знищити українців як націю, знищити українську мову, нашу ідентичність, щоб не було на карті України як держави. Тисячі наших

ретворюється народ у націю" - ця відома фраза видатного військового і політичного українського діяча Євгена Коновальця, на нашу думку, надзвичайно правдиво передає глибокий зміст воєнного сьогодення. Адже багатолітня історія національно-визвольної боротьби українців за свободу триває. Новітні Герої пишуть її святою своєю кров'ю. Пам'ятаймо про це щодня, щохвилини, вміймо цінувати подвиг наших Героїв, молимося за світлі душі Захисників у Небесному Царстві.

Олена КУЛИНЧАК.

→ Стор. 3

ПЕРЕДПЛАТА-2024

"ГОЛОС ОПІЛЛЯ" - ВАША ГАЗЕТА

Передплатний індекс - 61360. Вартість передплати на I півріччя 2024р. становить для фізичних та юридичних осіб: на 1 міс. - 35.68 грн, поштові витрати - 32,32 грн (загальна вартість передплати - 68 грн); на 3 міс. - 107,04 грн, поштові витрати - 66,96 грн (загальна вартість передплати - 174 грн); на 6 міс. - 214,08 грн, поштові витрати - 118,92 грн (загальна вартість передплати - 333 грн). Редакційна передплата - на 1 міс. - 35.68грн, на 3 міс. - 107,04 грн, на 6 міс. - 214,08 грн. Електронна передплата у ПДФ-форматі ("Газета - у смартфоні"): на 1 міс. - 60 грн, на 3 міс. - 180 грн, на 6 міс. - 360 грн.